

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 537

Перник, 25.07.2014 г.

Административен съд – Перник, в съдебно заседание проведено на двадесет и шести юни две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретар **И. И.***** и с участието
на прокурора изслуша докладваното
от съдията **Емилия Иванова**
по адм. дело № 129/2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на **И.Р.С.***** и **З.А.М.***** срещу отказ да бъде предоставена възстановителна помощ съгласно Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт е отказано подпомагане на жалбоподателките по отношение на жилището им. Твърди се, че актът е незаконосъобразен, тъй като макар да е извършен оглед на имота не е налице позитивен акт на МКВП. Въпреки констатираните щети не се отпускат средства на жалбоподателките и за възстановяване на нанесените щети от земетресението. Иска се отказа да бъде отменен.

Ответникът по жалбата – Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалните си представители, прави възражение за недопустимост на оспорването. Алтернативно поддържа становище за неоснователност на същото. При произнасянето си административният орган е спазил процедурата установена с ПОД на МКВП при МС. Спазен е и материалния закон, поради което се прави искане пред настоящия съд за отхвърляне на жалбата.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде надлежно упражнено правото на съдебно оспорване е необходимо жалбата да бъде подадена в законовия срок от лице, което има пряк и непосредствен интерес от оспорването и да е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, относно неговата законосъобразност. Преди да разгледа жалбата по същество съдът проверява допустимостта ѝ, като задължението му е служебно и не зависи от направените възражения от ответника.

В конкретния случай, с комплектоването на преписката административният орган е направил възражение, относно допустимостта на оспорването, като твърди че същото е просрочено. Поддържаното възражение е свързано с обстоятелството, че е пропуснат преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК и се иска прекратяване на производството.

От събраните в хода на съдебното производство доказателства се установява, че жалбоподателките **И.Р.С.***** и **З.А.М.***** са уведомени за отказа на МКВП към МС да им бъде определено обезщетение, с писмо изх.№12/Д-4576-1 от 18.03.2013 г. и писмо изх.№ 12/Д-4578 от 14.03.2013 г. на Кмета на Община Перник. Писмата са получени на адреса посочен пред административния орган от жалбоподателките на съответно на 27.03.2013 г. и 28.03.2013 г. Подаването на жалбата е станало по пощата и е с пощенско клеймо от 01.07.2013 г., в този смисъл не спазен 14 – дневния законов срок относим към допустимостта на производството.

Жалбоподателките не могат да се ползват и от удължените срокове по чл.140, ал.1 и 2 от АПК. В първата хипотеза, тъй като са подали жалба много след изтичането на два месеца от уведомяването, а по отношение на шестмесечния срок не е налице погрешно указание за органа, пред който подлежи на обжалване административния акт. Спазването на срока за подаването на жалба е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта ѝ, за която съдът е длъжен служебно да следи. След като в хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства от които да е видно, кога и на кого са връчени съобщенията за постановените откази се налага безспорния извод, че жалба вх.№ 102-07-3837 от 09.07.2013 г. е

подадена след изтичането на сроковете за обжалване и е процесуално недопустима. Същата не може да бъде разгледана по същество, защото срокът за оспорване е преклузивен и с изтичането му се погасява правото на страната да търси съдебна защита.

Налице е и друго самостоятелно основание за прекратяване на производството. С молба вх.№566 от 26.02.2014 г. И.Р.С.*** и З.А.М.*** изрично посочват, че жалбата им е свързана с подпорна стена на ул.***, която е изградена от общината. Иска се общината да ремонтира напуканата подпорна стена и да ремонтира улицата, които са нейна собственост. Това искане се поддържа и в съдебното производство. МКВП, която е ответник в производството не се произнасяла за подпорната стена и същата не е била предмет на обследване от експертите извършили оглед на имота, находящ се в гр.Перник, ул.*** №***. Липсва акт издаден от МКВП при МС, който да засяга подпорната стена, която не е и жилищен имот.

Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 1 от АПК на административните съдилища са подведомствени дела по искания за издаване, изменение, отмяна или обявяване на нищожност на административни актове. При това положение, абсолютна положителна процесуална предпоставка за съдебноадминистративното оспорване е наличие на административен акт, който да подлежи на контрол. Липсата му, прави жалбата недопустима, а производство образувано въз основа на нея следва да бъде прекратено.

Ето защо съдът намира, за необходимо да отмени протоколното определение от 26.06.2014 г., с което е даден ход на делото по същество, да остави без разглеждане жалбата, като недопустима, като производството по делото бъде прекратено.

Водим от изложеното, съдия при Административен съд Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 26.06.2014 г., с което е даден ход по същество на делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И.Р.С.*** и З.А.М.,*** срещу **отказ за отпускане на възстановителна помощ** съгласно Приложение №2, на т.5, към протокол №1 от 11.02.2013 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело №129 по описа на Административен съд Перник за 2014 г.

Определението може да се обжалва чрез Административен съд Перник до Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:/п/